

Даневич Марина Олександрівна, здобувач навчально-наукового інституту № 4 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративної діяльності Національної академії внутрішніх справ *Білик В. М.*

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ЗАСОБИ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

У багатьох країнах Європи, зокрема й Україні, людина, її життя та здоров'я, честь, гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю. На жаль, ці положення здебільшого залишаються лише декларованими. Дійсністю сьогодення залишаються та набувають розмаху жорстокість, насилля, агресія, терор, тяжкі злочини, у тому числі вбивство, торгівля людьми.

Актуальність даної теми полягає у тому, що в сучасну епоху глобалізації все більшої гостроти набуває питання транскордонної міграції.

Наприклад, німецький дослідник Лео Кайдел визначив торгівлю людьми одним із основних видів діяльності злочинних груп, який займає 5 місце в ієрархії кримінальної активності в Німеччині. Безумовно це є порушенням всіх прав і свобод людини, закріплених у Загальній декларації прав людини [1], прийнятій Генеральною Асамблеєю ООН.

Проблему протидії торгівлі людьми активно досліджували такі вчені, як К.Б. Левченко, А.В. Орлеан, В.К. Глістіна, М.В. Євсюкової, В.О. Іващенко, А.В. Плотнікової та ін.

Метою роботи є аналіз міжнародно-правових засобів протидії торгівлі людьми, а також визначення шляхів вдосконалення нормативно-правової бази в цій сфері.

Детальніше розглянемо це на прикладі України тому, що наша країна посідає п'яте місце за поставками «живого товару» на Захід. Кримінальну відповідальність за торгівлю людьми в Україні вперше встановлено в 1998 році, коли чинний на той час

Кримінальний кодекс України було доповнено статтею 124-1 [2]. Новим Кримінальним кодексом, що набрав чинності з 01.09.2001 року, також передбачено кримінальну відповідальність за торгівлю людьми або іншу незаконну угоду щодо передачі людини (стаття 149) [3]. Давши таке визначення торгівлі людьми, ми наблизилась до приведення національного законодавства у відповідність до міжнародних норм. Якщо в переважній більшості з них всі спрямовані на боротьбу з торгівлею людьми з метою протидії проституції або сексуальної експлуатації, то у нашому законодавстві передбачено й інші реальні форми торгівлі людьми. Але проблеми все ж таки існують, і найбільш негативно на ефективність боротьби з торгівлею людьми, впливає незадовільне фінансування органів внутрішніх справ. Більшій ефективності в боротьбі з торгівлею людьми також сприяло би введення спеціалізації по цій лінії у прокуратурі і судах на обласному рівні, а саме необхідність згоди великих держав з ідеєю створення міжнародного кримінального суду, що має універсальну національну юрисдикцію.

Такий захід дійсно є важливим, бо таким чином можна було би впливати на зміни в національному законодавстві різних країн, зокрема:

- внести зміни в кримінальні кодекси держав;
- внести зміни, що забороняють і переслідують ввіз для передачі в рабство чи подібні до таких умов, торгівлю дітьми, незаконне володіння чи знищення ідентифікаційних чи імміграційних документів іншої особи;
- запровадити безпеки інтеграції, реінтеграції і переселення жертв;
- внести зміни, які б дозволили фонди, що формуються з коштів, отриманих від реалізації заарештованого і конфіскованого майна, витратити на потреби жертв та ін.

Але, на жаль, створення подібного органу обговорюється поки що тільки на неурядовому рівні.

Окрім реформування законодавства щодо врегулювання питань торгівлі людьми, в різних країнах світу необхідно вжити таких заходів:

1. Підвищити рівень інформованості.

2. Розглянути проблеми економічного і соціального стану жінок у країнах походження.

3. Розробити імміграційну політику у країнах призначення.

4. Посилити і вдосконалити захист жінок і дітей в країнах «постачальниках».

5. Необхідно забезпечити захист жертв і систему реабілітації, тобто.

6. Позитивний вплив справить контроль Інтернету, так як переміщення може відбуватися як фактично, так і віртуально.

7. Важливим є розвиток спеціальних навчальних програм у рамках ВНЗ і закладів підготовки працівників правоохоронних органів.

Отже, поряд з тим, що ринкова економіка має масу позитивних аспектів вона тягне за собою і поширення організованої злочинності, високі людські і соціальні затрати – все це занадто висока ціна для багатьох низько розвинутих країн, нездатних повноцінно конкурувати на загальносвітовому ринку. Тому сьогодні повстало завдання врегулювання проблем, що виникли. Для їх вирішення знадобиться мобілізація сил усіх країн для реалізації єдиної стратегії.

Список використаних джерел

1. Загальна декларація прав людини(офіційний текст). Прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 10.12.1948 г. –М. : Права людини, 1996. –16 с.

2. Відомості Верховної Ради УРСР від 12.01.1961 – 1961 р., № 2, ст. 14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show>

3. Кримінальний Кодекс України. Прийнятий 7-ю сесією Верховної Ради України 5.04.2001 р. –К. : Атика, 2002. –352 с.

4. Конвенція про боротьбу з торгівлею людьми і з експлуатацією проституції третіми особами від 2 грудня 1949 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_162.